

Súd: Okresný súd Bratislava IV
Spisová značka: 6T/25/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1419010340
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Evin
ECLI: ECLI:SK:OSBA4:2020:1419010340.17

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava IV, samosudcom JUDr. Jánom Evinom, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 10.12.2020 v Bratislave takto

r o z h o d o l :

obžalovaný
Z. D., nar. XX.XX.XXXX K. I., trv. I. I. - D. K.,
vo väzbe v ÚVV a ÚVTOS Bratislava od 18.7.2019 do 17.3.2020,

s a u z n á v a z a v i n n é h o , ž e

dňa 17.07.2019 v čase o 00.15 hod. využil situáciu, keď dvaja neznámi páchatelia cca 10 metrov od zaparkovaného vozidla zn. I. XXXi J., C.:I. XXX Q., fyzicky zaútočili na užívateľa tohto vozidla P. Z., trv. bytom G., F.. B. S. a s vozidlom odišiel a toto motorové vozidlo viedol z ulice O. S. Č.. XX v Bratislave do svojho bydliska na ulicu O. Č.. XX K. I., a to aj napriek tomu, že má Trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 2T/115/2012 zo dňa 07.08.2012, právoplatným dňa 23.05.2012 uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu šesť rokov a to do 17.02.2021

t e d a,

maril výkon rozhodnutia súdu tým, že vykonával činnosť, na ktorú sa vzťahovalo rozhodnutie súdu o zákaze činnosti

č í m s p á c h a l

prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona

Z a t o s a m u u k l a d á

Podľa § 348 ods. 1 Trestného zákona, s použitím § 36 písm. l), § 37 písm. m), § 38 ods. 2 Tr. zákona, trest odňatia slobody v trvaní 7 (sedem) mesiacov 29 (dvadsaťdeväť) dní nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona ho súd pre výkon uloženého trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1 Tr. zák. súd obvinenému ukladá trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu po dobu 24 (dvadsaťštyri) mesiacov.

obžalovaný

Z. D., nar. XX.XX.XXXX K. I., trv. bytom I. - D. K.,
vo väzbe v ÚVV a ÚVTOS Bratislava od 18.7.2019 do 17.3.2020,

sa podľa § 285 písm. b) Tr. por. oslobodzuje

spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Bratislava IV zo dňa 8.10.2019, č. k. 1Pv 297/19/1104-38, pre skutok právne kvalifikovaný, ako prečin neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 217 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že

dňa 17.07.2019 v čase o 00.15 hod. bez súhlasu majiteľky vozidla zn. I. XXXi J., C.:I. XXX Q., C. A. W. A. - J., nar. X.X.XXXX a bez súhlasu užívateľa vozidla P. Z. trv. bytom G., F.. B. S. s týmto vozidlom odišiel z ulice O. S. Č.. XX v Bratislave do svojho bydliska na ulicu O. Č.. XX K. I.,

pretože nebolo dokázané, že skutok je trestným činom.

o d ť o v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Bratislava IV podal pod 1Pv 297/19/1104-38 dňa 10.10.2019 obžalobu na Z. D. pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona v časti v jednočinnom súbehu s prečinom neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 217 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

dňa 16.07.2019 v čase o 21.00 hod. so súhlasom užívateľa motorového vozidla P.Š. Z., trv. bytom G., F.. B. S. viedol z ulice O. S. Č.. XX K. I. na čerpaciu stanicu Slovnaft v Senci, Bratislavská 34, Senec a späť osobné motorové vozidlo zn. I. XXXi J., C.:I. XXX Q. a na ulici O. S. Č.. XX v Bratislave dňa 17.07.2019 v čase o 00.15 hod. využil situáciu, keď dvaja neznámi páchatelia cca 10 metrov od zaparkovaného vozidla zn. I. XXXi J., C.K.:I. XXX Q. fyzicky zaútočili na užívateľa tohto vozidla P. Z., trv. bytom G., F.. B. S. a s predmetným vozidlom bez súhlasu majiteľky vozidla S. I., trv. bytom K. XXXX/XX, I. a bez súhlasu užívateľa vozidla P. Z. trv. bytom G., F.. B. S. s vozidlom odišiel a toto motorové vozidlo viedol z ulice O.Á. S. Č.. XX K. I. do svojho bydliska na ulicu O. Č.. XX K. I. a to aj napriek tomu, že má Trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 2T/115/2012 zo dňa 07.08.2012, právoplatným dňa 23.05.2012 uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu šesť rokov a to do 17.02.2021.

V trestnej veci bolo na hlavných pojednávaniach dňa 21.11.2019, 10.12.2019, 14.1.2020 a 13.2.2020 vykonané dokazovanie výsluchom obžalovaného, výsluchom poškodenej S. I., svedkov W. B. a Z. D., čítaním svedeckej výpovede svedkov P. Z. a C. A. W. A. - J., čítaním listinných dôkazov a prehratím obrazových a zvukových záznamov.

Obžalovaný po zákonomnom poučení podľa § 257 Tr. por. neurobil žiadne vyhlásenie.

Obžalovaný k žalovaným trestným činom vypovedal, že P. Z. za ním prišiel sám autom k bytu jeho rodičov a toho istého dňa 16.7.2019 P. Z. viedol osobné motorové vozidlo I. C. I. do Karlovej Vsi, kde si Z. vyložil svoje osobné veci a následne spolu oni dvaja išli týmto autom do Senca, kde sa mali stretnúť s kupcom, ktorý mal záujem o kúpu tohto auta. Dohodnutá cena bola 2 000,- €. Nakoľko sa obchod neuskutočnil, vrátili sa naspäť do Bratislavy na ulicu Jána Stanislava 37. P. išiel pre kľúče od garáže, on ostal sedieť na mieste spolujazdca. Asi po 15 minútach k vozidlu od strany spolujazdca pristúpil s kuklou maskovaný muž, ktorý sa ho opýtal, kde je P. Z., na čo mu ukázal, že išiel do vchodu bytovky. Súčasne obžalovaný videl ako k tomu istému vchodu prichádza A. P., ktorý vyťahuje zbraň. Keď to videl, presadol na miesto vodiča, spanikáril a s autom odišiel pred byt svojich rodičov a auto zaparkoval na ulici Jamnického 16. S vozidlom už potom viac nejazdil. Išiel do bytu a odtiaľ kontaktoval C. A., aby si prišla pre kľúče a auto. C. A. za ním napriek tomu neprišla. C. A. mu dňa 17.7.2019 písala, že za ním nepríde, lebo má strach, že má haluz. Medzičasom sa mu ozval aj P. Z.. Obžalovaný mu povedal, že on je už doma, ale nakoľko sa mu Z. vyhrážal, nechcel sa s ním už stretnúť. Keď A. P. vytiahol zbraň, zľakol

sa a nakoľko nechcel byť súčasťou niečoho, čo sa môže stať, tak preto autom odišiel. Na druhý deň 18.7.2019 jeho otec ráno venčil psa a stretol pri aute sedieť P. Z., ktorý mu po otcovi odkázal, aby mu obžalovaný vydal kľúče, alebo aby mu ich vydal jeho otec. Otec mu to po príchode domov povedal, čo mu odkazuje P. Z.. Obžalovaný otcovi povedal, aby s P. už nekomunikoval. Následne obžalovaný išiel dobrovoľne na políciu, kde vypovedal. Motorové vozidlo do Senca a späť nešoféroval, celý čas sedel na mieste spolujazdca. Auto šoféroval P. Z.. Keď útočníci na ulici Jána Stanislava napadli P. Z., on ako sedel v aute na mieste spolujazdca, preložil nohy cez stredový panel a takto si presadol na miesto vodiča, z auta prítom nevystúpil. Podľa jeho poznatkov predmetné vozidlo patrilo C. A. - J.. P. C. sprostredkoval kúpu tohto vozidla. Auto mal P. F. C. zapožičané a mohol ho užívať, pričom mal byť k dispozícii Eve aby ju vozil, kam by potrebovala, preto mal vozidlo aj P.Á. u seba, aby k nej nemusel chodiť MHD. S pomocou na predaj auta ho oslovil P. Z., auto on následne inzeroval na webe. S C. bol v telefonickom kontakte aj počas cesty do Senca. Má vedomosť o tom, že za predmetné vozidlo zaplatila C. A. sumu 3.500,- €. Po tom čo sa mu po útoku ozval P. Z. telefonicky, bol rád že žije. Ale nakoľko sa mu potom P. začal vyhrážať, tak sa s ním nechcel stretnúť. Povedal mu nech za ním príde a to aj s policajtm, že on mu vydá kľúče aj vozidlo. P. Z. ale neprišiel.

Poškodená S. I. vypovedala, že ona pri tej krádeži auta nebola. V čase skutku bola ona vlastníčkou motorového vozidla. Čo sa stalo, jej povedal až P. na druhý deň. Hovoril jej, že sa vtedy v noci zastavili na ulici Jána Stanislava 37, kde P. išiel k jednému známemu a ako vychádzal z bloku, tak ho zbili nejakí ľudia. Potom P. videl ako obžalovaný odchádza s vozidlom preč. P.Á. ho aj kontaktoval, ale Z. nespokupracoval. Tak to ohlásili polícii. Auto mal celý čas šoférovať obžalovaný, tak jej to povedal P. Z.. Motorové vozidlo BMW kúpila C. A. P. Z., za čo ju on mal na tom aute voziť. Bolo kúpené od I. S.. Zaplatila zaň C. v prítomnosti P., a to 3.500,- Eur. Vozidlo P. priviezol niekedy na Silvestra 2018. C. za auto zaplatila na Silvestra 2018 a to z dôvodu, že ona bola uvedená ako kupujúca na zmluve a auto kúpila od p. S.. Poškodená sa vlastníčkou stala vo februári na základe rozhodnutia P., lebo on chcel dať prepísať auto. Vozidlo teda bolo prepísané z I. S. na poškodenú. Prečo nebolo auto prepísané na C. A. - J., nevedela uviesť. Asi sa tak P. S. C. dohodli, asi C. nechcela, aby bolo auto písané na ňu. Auto vlastne kúpila C. P., aby ju vozil. Oficiálne auto C. ani nikdy nepatrilo. Poškodená nevedela, ako bola C. ohľadne auta dohodnutá s P.. Následne sa teda vo februári auto prepísalo na poškodenú, a to na základe kúpnej zmluvy medzi ňou a I. S.. Prepis aj všetky ostatné veci okolo vozidla riešil na dopravnom inšpektoráte jej priateľ P. Z.. Auto bolo napísané na ňu z toho dôvodu, že P. Z. mal nejaké exekúcie. Auto šoférovala väčšinou ona, P. sa staral o technickú stránku vozidla. Keď potreboval P. autom niekam ísť, tak ho zaviezla buď ona, ale nejaký P. známy. Mal totiž uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá. Predmetné vozidlo chcela predať, lebo potrebovali peniaze. Na sprostredkovanie predaja sa P. ponúkol obžalovaný, ktorý mal dohodnutého kupca v Senci. Obžalovanému nedala súhlas na vedenie motorového vozidla. V súčasnej dobe by malo byť vozidlo už predané a aj odhlásené z evidencie, aspoň tak jej to povedal P. Z.. Predať ho mal P. za 1.400 až 1.500,-eur, ktorý mal aj prevziať kúpnu cenu. Presný dátum, kedy kúpila toto vozidlo, nevedela uviesť, nakoľko všetky papiere od vozidla a teda aj plnú moc, ktorou ho splnomocnila na všetky úkony ohľadne vozidla, má u seba P. Z.. Vozidlo bolo kupované od I. S., ako prvého majiteľa. Rovnako uviedla, že ona osobne za kúpu vozidla neplatila. C. A. - J. súhlasila s tým, aby bolo vozidlo prepísané na svedkyňu I.. Ona žiadnu kúpnu zmluvu ohľadne motorového vozidla s C. A. - J. neuzatvorila.

Svedkyňa W. B. vypovedala, že v noci zo 16. na 17.7.2019 k ním domov na adresu O. S. prišiel P. Z. pre nejaké kľúče. On sa bavil s jej priateľom A. K.. Následne P. Z. odišiel z ich bytu. Za krátku dobu s priateľom cez otvorené balkónové dvere počuli krik, tak vyšli na balkón a videli odchádzať motorové vozidlo. Bolo to nejaké kombi, načo priateľ povedal, že P. asi odchádza preč. Ona zazrela na chodníku niekoho ležať. Potom jej priateľ zakričal na P., či sa tam náhodou nenachádza a P. sa mu ozval. Potom P. išiel k ním hore, umyl sa od krvi, lebo ho napadli nejakí útočníci a potom odišiel preč. Obžalovaného, ani P. Z. bližšie nepozná, sú to priateľovi známi. Útočníkov nevidela. Z balkóna iba videla, ako nejakí dvaja ľudia kráčajú po chodníku, ale či to boli útočníci, to nevedela uviesť. Raz, keď bol u nich P. Z., tak spomínal, že sebe alebo priateľke kúpil auto. Na tom fialovom BMW videla jazdiť poškodenú I.. Nevedela uviesť, kto v daný večer šoféroval motorové vozidlo a nevedela ani to, kto v ňom sedel.

Svedok Z. D. vypovedal, že je otcom obžalovaného. Keď ráno 18.7.2019 venčil psa, pristúpil ku nemu mladík, ktorý sa mu predstavil ako P. a spýtal sa ho, či je otcom Z.. On mu povedal že je, načo ho ten P. požiadal, aby synovi odkázal, že nech P. dá kľúče od motorového vozidla, typ ani značku si nepamätá, ale mohlo ísť o nemecké vozidlo a tieto kľúče mal on osobne odovzdať tomu P.. Zároveň P. povedal, že

keď mu tie kľúče odovzdá, tak že sa na všetko zabudne. Ako on prišiel späť do bytu, povedal to synovi, čo sa stalo a aby mu syn dal kľúče od auta, že on ich odovzdá P., načo mu syn odpovedal že nie, že to on urobí sám a odišiel z bytu. Či mu ich odovzdal, to nevie.

Z prečítanej výpovede svedkyne C. A. W. A. - J. bolo zistené, že dňa 31.12.2018 zakúpila osobné motorové vozidlo I., C.:I. za sumu 3.500,-eur od I. S.. Sprostredkovanie kúpy riešil jej kamarát P. Z., ktorého spoznala pár dní pred kúpou. Na vozidle sa vozil a aj ho užíval celý čas P. Z., lebo ona nemá vodičský preukaz. P. Z. povedal jej kamarátovi, že vozidlo ukradol Z. D.. Ona to nechcela nijako riešiť. Za pol roka minula z dedičstva po otcovi 200.000,-eur, ju to auto ani nezaujímalo, P. ju odviezol kam potrebovala. Nevie, ako sa mohlo stať, že evidovaným vlastníkom tohto vozidla je S. I., súhlas k prepisu nedala, ako sa to stalo netuší. P. Z. si auto privlastnil. Obžalovaný ju dňa 17.7.2019 kontaktoval cez WhatsApp, že sa niečo stalo, ale nič konkrétne jej nepovedal. Okolo 01.00 hod. jej volal, že sa stretnú pri Tescu na Kresnánkovej, ale ona sa zľakla a neprišla na stretnutie. Naposledy ju obžalovaný kontaktoval 18.7.2019 o siedmej ráno, ale ona mu neodpísala, lebo spala. V sms-kách jej obžalovaný písal, že ak chce, aby sa auto vrátilo P. Z., tak ona musí prísť aj ona, inak mu ho nevráti. Ona však nechcela ohľadne auta nič riešiť, preto nikam neprišla.

Z prečítanej výpovede svedka P. Z. bolo zistené, že dňa 16.7.2019 sa stretol s obžalovaným na ulici Jamnického, odkiaľ išli spolu autom BMW, C.:I. do Senca ohľadom predaja auta, ktoré dohodol obžalovaný. Auto patrilo jeho priateľke S. I.F. a spolu s priateľkou sa dohodli, že ho predajú, lebo potrebovali peniaze, nakoľko priateľka bola tehotná. Do Senca na pumpu prišli asi o 21.50 hod., nakoľko však potenciálny kupec neprišiel, zo Senca odišli asi o 22.15 hod. V Bratislave sa potom zastavili na adrese O. S. XX, kde on vystúpil a išiel do bytu k svojmu kamarátovi A., pretože si chcel požičať kľúče od garáže nakoľko potreboval ešte vymeniť na aute jednu súčiastku. Auto celý čas šoféroval obžalovaný. Ako vyšiel z vchodu bytovky, napadli ho dvaja útočníci, jeden maskovaný v kukle, toho nepoznal a druhý bol A. P., ktorý ho strelnou zbraňou udel do hlavy, na čo on spadol na zem. Obaja útočníci ho potom ešte fyzicky napadli, celé to trvalo 3-4 sekundy. Potom od neho odkráčali a on počul ako z balkóna na neho kričí známa W.. Ako sedel na zemi, videl s autom BMW odchádzať obžalovaného. S obžalovaným na seba videli, keď on už sedel po útoku na zemi a on ho videl, ako obžalovaný na aute odchádza z parkoviska. Obžalovaný za ním neprišiel. Išiel sa umyť od krvi späť ku kamarátovi, od ktorého si zobral kľúče od garáže a aj volal obžalovanému, ale tento mu nedvíhal telefón. Následne zavolať na 158, aby nahlásil čo sa stalo. Po tom mu prišla od obžalovaného správa, že zobrali auto. Na to svedok písomne cez mobil kontaktoval A. P., aby mu vrátil auto a A. mu odpísal, že sa mal stretnúť s Z., ale ten mu nedvíha telefón a niekam s autom odišiel. Okolo 01:00 hod. mu volal známy, že videl predmetné vozidlo, ako ide dole na Molecovu. K autu sa dostal 18.7.2019 ráno na O. Q..

Súd prečítal listinné dôkazy, a to kúpna zmluva na čl. 4, SMS komunikácia na čl. 41, zápisnica o vydaní veci na čl. 106, odborné vyjadrenie na čl. 114, zápisnica o ohliadke motorového vozidla na čl. 115, SMS komunikácia na čl. 121-124, evidenčná karta vozidla na čl. 126, prepis zvukového záznamu z čl. 127-131, spis Okresného súdu Bratislava IV, sp. zn. 2T/115/2012 s doručenkou na čl. 163, spis Okresného súdu Bratislava IV, sp. zn. 0T/30/2014 s doručenkou na čl. 167, RT, AVÍZO, Poldat, výpis z evidencie priestupkov, evidenčná karta vodiča, čl. 148-162, správa Krajského riaditeľstva PZ v Bratislave na čl. 317-327, prepis elektronickej konverzácie medzi obžalovaným a svedkom P. Z..

Z kúpnej zmluvy vyplýva, že bola uzatvorená dňa 31.12.2018 medzi I. S., ako predávajúcim a C. A., ako kupujúcou, jej predmetom bola kúpa osobného motorového vozidla C.: I., za cenu 3.500,-eur, ktorá mala byť zaplatená buď v hotovosti pre podpise zmluvy, alebo prevodom na účet predávajúceho.

Z predloženej SMS komunikácie medzi obžalovaným a C. A. - J. zo dňa 18.7.2019 v čase od 2.01 hod. do 9.02 hod. vyplýva, že obžalovaný sa chcel so svedkyňou stretnúť, čo ona odmietla, lebo mala haluze. Obžalovaný jej pritom písal, že pokiaľ chce, aby sa auto vrátilo P., tak musí prísť aj ona, inak mu ho nevráti.

Dňa 18.7.2019 o 16:10 hod. obžalovaný vydal polícii 1x motorové vozidlo EČV: I. a 1x kľúče od motorového vozidla.

Z odborného vyjadrenia autowilis.sk s.r.o. zo dňa 17.7.2019 vyplýva, že hodnota motorového vozidla I. XXXI J., C.Č.: I., AC kombi, fialovej farby, rok výroby 1995, bola stanovená na sumu 3.500,-eur.

Dňa 18.7.2019 bola so začiatkom o 17:25 hod. vykonaná ohliadka motorového vozidla EČV: I., kde bola zaistená jedna vecná stopa - kabelka s obsahom, patriaca S. L..

Z predloženej SMS komunikácie medzi obžalovaným a P. Z. zo dňa 17.7.2019 v čase od 00:20 hod. do 18.7.2019 vyplýva, že P. Z. žiada od obžalovaného, aby mu vrátil auto. Obžalovaný mu odpisuje, aby mu dal pokoj, že sa chce vyspať a súčasne uvádza, že svedok mnohých ľudí oklamal a na auto nemá nárok. Svedok mu píše, že už to oznámil na polícii a že ho dostal a že obžalovaný skončil.

Podľa evidenčnej karty vozidla zo dňa 18.7.2019 vyplýva, že vlastníkom motorového vozidla I. XXXI J., EČV: I. O. S. I., nar. XX.X.XXXX.

Z prepisov zvukových záznamov zo dňa 17.7.2019 v čase o 00:54:13 hod., 02:11:18 hod., 02:20:34 hod. a 02:39:55 hod. vyplýva, že oznamovateľ P. Z. uskutočnil na políciu 4 hovory, kde uviedol, že mu Z. D. odcudzil motorové vozidlo BMW, EČV: I.. Súčasne uviedol, že bol napadnutý dvoma osobami, z ktorých jednu poznal. V poradí druhým až štvrtým telefonátom oznamoval polícii nové skutočnosti o pohybe vozidla, či aktuálnej polohe vozidla. Uvedené skutočnosti vyplývajú aj zo zvukového záznamu na čl. 131.

Trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava IV, sp. zn. 2T/115/2012 zo dňa 7.8.2012, právoplatným dňa 23.8.2012 s doručenkou na čl. 163, bol Z. D. uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 10 mesiacov, so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu po dobu 6 rokov. Súčasne bol zrušený výrok o treste v rozsudku Okresného súdu Bratislava IV, sp. zn. 0T/49/2011 zo dňa 24.11.2011, právoplatný dňa 24.11.2011, ako aj trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava I, sp. zn. 2T/45/2012 zo dňa 22.3.2012, právoplatný dňa 31.3.2012.

Trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava IV, sp. zn. 0T/30/2014 zo dňa 30.4.2014, právoplatný dňa 16.5.2014, bol Z. D. uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 10 mesiacov, so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu po dobu 4 rokov. Súčasne bol zrušený výrok o treste v rozsudku Okresného súdu Bratislava IV, sp. zn. 2T/168/2013 zo dňa 11.3.2014, právoplatný dňa 11.3.2014.

Z evidenčnej karty vodiča vyplýva, že obžalovanému bol viacnásobne uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá ako v trestnom, tak aj v priestupkovom konaní. Trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá, uložený obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava IV, sp. zn. 2T/115/2012 zo dňa 7.8.2012, právoplatný dňa 23.8.2012, by mu uplynul dňa 17.2.2021.

Zo správy Krajského riaditeľstva PZ v Bratislave, oddelenia bezpečnosti cestnej premávky (ďalej len „KDI BA“) zo dňa 31.12.2019 vyplýva, že prihlásenie motorového vozidla EČV:I. vykonal osobne držiteľ a vlastník vozidla I. S., nar. XX.X.XXXX na základe žiadosti o zapísanie motorového vozidla do evidencie dňa 6.12.2018. Vlastníctvo I. S. vyplýva aj z osvedčenia o evidencii vozidla - časť II, vydaného dňa 6.12.2018. Zmena držiteľa vozidla bola vykonaná dňa 5.3.2019, a to za prítomnosti pôvodného vlastníka a nového vlastníka, ktorým sa stala S. I., nar. XX.X.XXXX. KDI BA súčasne doložil čestné vyhlásenie C. A. - J. zo dňa 5.3.2019 o strate malého technického preukazu od motorového vozidla EČV: I... Zo žiadosti o vykonanie zmeny - prepis vozidla zo dňa 5.3.2019 vyplýva, že I. S. požiadal o prepis vozidla na S. I.. Z uvedenej žiadosti zároveň vyplýva, že je na žiadosti preškrtnuté meno a adresa C. A. - J., ako osoby na ktorú malo byť toto vozidlo prepísané a je tam uvedené iné meno, a to meno S. I.. Žiadosť o prihlásenie uvedeného vozidla zo dňa 5.3.2019 je podaná S. I., pričom aj na tejto žiadosti je preškrtnuté meno, adresa a podpis C. A. - J.. Z histórie držiteľov motorového vozidla EČV:I. vyplýva, že od 6.12.2018 do 5.3.2019 (10.37 hod.) bol vlastníkom vozidla I. S. a od 5.3.2019 (10:37 hod.) je vlastníčkou poškodená S. I..

Z prepisu elektronickej konverzácie medzi obžalovaným a svedkom P. Z. zo dňa 17.7.2019 od 2:42 hod. do 17:59 hod. vyplýva, že svedok Z. píše obžalovanému, že obžalovaný neutečie a že dostane 3 paragrafy a vyčíta mu, že ho o všetko pripravil a že zdochne.

Z obrazového záznamu z mobilného telefónu obžalovaného zo dňa 18.7.2019 o 6:26 hod. vyplýva, že svedok Z. píše obžalovanému, že kriminálna polícia už má nafotené auto a akonáhle sa pohne z bytu, tak ide dole.

Obžalovaný bol doposiaľ 14 krát súdne trestaný pre rôznu trestnú činnosť. Iné trestné stíhanie proti nemu aktuálne nie je v systéme AVÍZO vedené. V evidencii priestupkov má dva záznamy.

Podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zákona, kto marí alebo podstatne sťažuje výkon rozhodnutia súdu alebo iného orgánu verejnej moci tým, že vykonáva činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie súdu alebo iného štátneho orgánu o zákaze činnosti.

Podľa § 10 ods. 1, 2 Tr. zákona (1) Prečin je a) trestný čin spáchaný z nedbanlivosti alebo b) úmyselný trestný čin, za ktorý tento zákon v osobitnej časti ustanovuje trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby neprevyšujúcou päť rokov. (2) Nejde o prečin, ak vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatelia je jeho závažnosť nepatrná.

Podľa § 24 ods. 1 Tr. zákona, čin inak trestný, ktorým niekto odvracia nebezpečenstvo priamo hroziace záujmu chránenému týmto zákonom, nie je trestným činom.

Po vyššie uvedenom dokazovaní Okresný súd Bratislava IV rozhodol rozsudkom č.k. 6T/25/2019 - 408 zo dňa 13.2.2020 tak, že obžalovaného Z. D. uznal vinným zo spáchania prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona v časti v jednočinnom súbehu s prečinom neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 217 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

dňa 17.07.2019 v čase o 00.15 hod. využil situáciu, keď dvaja neznámi páchatelia cca 10 metrov od zaparkovaného vozidla zn. I. XXXi J., EČV:I. XXX Q. fyzicky zaútočili na užívateľa tohto vozidla P. Z., trv. bytom G., okr. B. S. a s predmetným vozidlom bez súhlasu majiteľky vozidla S. I., trv. bytom K. XXXX/XX, Bratislava a bez súhlasu užívateľa vozidla P. Z. trv. bytom G., okr. B. S. s vozidlom odišiel a toto motorové vozidlo viedol z ulice O. S. Č.. XX K. I. do svojho bydliska na ulicu O. Č.. XX K. I. a to aj napriek tomu, že má Trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 2T/115/2012 zo dňa 07.08.2012, právoplatným dňa 23.05.2012 uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu šesť rokov a to do 17.02.2021.

Za to mu súd uložil úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov, pre výkon ktorého obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Súčasne mu súd prvého stupňa uložil test zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu po dobu 24 mesiacov.

Zo skutkovej vety obžaloby prvostupňový súd vypustil vedenie motorového vozidla obžalovaným P. D. dňa 16.7.2019 do Senca a späť do Bratislavy, a to z dôvodu dôkaznej núdze.

Nakoľko proti tomuto rozsudku podal odvolanie iba obžalovaný, odvolací súd už nepreskúmaval túto vypustenú časť skutkovej vety, keďže rozsah prieskumnej činnosti odvolacieho súdu určilo iba odvolanie obžalovaného, ktorý svojím odvolaním vypustenú časť skutkovej vety rozsudku nenapadol. Predmetom revízie tak bola iba časť skutku týkajúca sa neoprávneného vedenia motorového vozidla zo dňa 17.7.2019.

Krajský súd v Bratislave, uznesením č.k. 3To/20/2020 - 437 zo dňa 17.3.2020, podľa § 321 ods. 1 písm. b), c) Tr. poriadku zužil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a podľa § 322 ods. 1 Tr. poriadku vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znova prejednal a rozhodol.

Súd prvého stupňa po vrátení veci doplnil dokazovanie výsluchom svedka P. Z., ktorý vo svojej výpovedi a pojednávaní dňa 24.9.2020 uviedol, že obžalovaný mu mal sprostredkovať predaj vozidla BMW. Potreboval peniaze, preto chcel vozidlo predať. O predaji vozidla C. A. zrejme nevedela. Zo Senca prišli spolu s obžalovaným autom na ulicu J. Stanislava, on išiel hore do bytu pre kľúče a obžalovaného nechal samého v aute. Auto bolo zaparkované vo vzdialenosti asi 20 metrov od brány do bytovky. Ako

svedok vyšiel z brány, napadli ho dve osoby, jedna z nich bola maskovaná, druhú opoznal, dostal úder zbraňou (pažbou pištole) do hlavy. Trvalo to asi 10 sekúnd. Útočníci z miesta útoku odchádzali krokom. Následne, ako po útoku sedel na zemi, už len videl, ako obžalovaný s autom odchádza preč. Myslí si, že obžalovaný z útoku nebol prekvapený lebo to mali takto naplánované. Po incidente svedok kontaktoval obžalovaného aj A. P., ktorý ho napadol pred bránou, aby mu vrátili vozidlo. Obaja sa vyhovárali jeden na druhého. Auto nakoniec našiel pod domom obžalovaného. Trestné oznámenie na obžalovaného podala jeho priateľka S. I., ktorá bola aj majiteľkou vozidla. S. I. vlastníctvo k vozidlo BMW nadobudla tak, že svedok, na základe priateľského vzťahu, dostal vozidlo od C. A. a táto sa s ním ešte aj následne dohodla, že auto sa prepíše na jeho priateľku S. I.. Užívateľom vozidla bol svedok Z. a s jeho súhlasom vozidlo mohli viesť aj iné osoby, on sám ho riadiť nemohol, lebo mal uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá. Obžalovanému súhlas na vedenie vozidla v deň, keď ho fyzicky napadli pred bytovkou, nedal. V minulosti však obžalovanému neraz zveril vozidlo, aby s ním jazdil. Od vozidla mal aj doklady, a to technický preukaz - veľký a malý, kartičky o technickej a emisnej kontrole a kúpno-predajnú zmluvu, kde kupujúcou bola C. A. a predávajúcim bol nejaký pán S.. Medzi ním a C. A. nebola spísaná žiadna kúpna ani darovacia zmluva. Poprel, že by vlastníčkou vozidla mala byť C. A.. On mal s ňou dohodu, že ona mu to auto kúpil a keď by potrebovala niekam odviezť, tak sa mu mala ozvať a on by jej zabezpečil odvoz. Potom sa to auto s jej súhlasom prepísalo na jeho priateľku. Prepis auta zabezpečoval bývalý majiteľ auta pán S., on mal generálnu plnú moc. Nemal vedomosť o tom, že by C. A. previedla vlastnícke právo k vozidlu BMW na niekoho iného, ako na jeho priateľku. Vozidlo bolo na S. I. prepísané preto, lebo vozidlo mu na základe ústnej dohody darovala C. A. a keďže proti nemu boli v tom čase vedené viaceré exekúcie, rozhodol, sa že bude lepšie, ak bude vlastníčkou vozidla jeho priateľka. Vozidlo mu C. A. darovala preto, lebo vedela, že on s priateľkou potrebujú auto, tak ho kúpila a darovala mu ho. On auto svojej družke ďalej nedaroval, považoval to za spoločný dar jemu a družke. C. A. povedala, že si má vybrať auto a že ona ho zaplatí. Za vozidlo aj skutočne zaplatila kúpnu cenu. Keď sa potom bavili o prepise vozidla, tak ona nemala na koho auto napísať, a preto sa dohodli, že to napíše na jeho priateľku. C. A. poznal v čase darovania vozidla asi tri štvrté roka. C. A. sa ďalej o vozidlo nezaujímal a ani o to, kto toto vozidlo vedie. V súčasnosti je už vozidlo predané a nakoľko mal s ním nový majiteľ autonehodu, tak je už aj zošrotované a ohlásené z evidencie. Nie je pravdou, že by si vozidlo prisvojil.

Súd odmietol vykonať dokazovanie výsluchom svedkyne Y., ktorej ďalšie osobné údaje jednak neboli súdu známe (obžalovaný, ktorý výsluch navrhol, túto osobu poznal iba cez aplikáciu WhatsUp, kde sa mu ozvala, že aj jej mal svedok P. Z. spreneveriť motorové vozidlo), obžalovaný kontaktné údaje na svedkyňu ani nedoplnil, tak ako sa na to zaviazal a jej výsluch by ani nebol spôsobilý objasniť podstatné okolnosti žalovaného skutku. Pôvodne navrhnutý výsluch svedkyne C. A. nebol vykonaný, pretože prítomnosť svedkyne sa, ani napriek opakovanému nariadeniu jej predvedenia, nepodarilo zabezpečiť a keďže jej výpoveď bola už v predchádzajúcom dokazovaní zákonným spôsobom prečítaná na hlavnom pojednávaní, prokuratúra, aj vzhľadom na to, že svedkyňa je drogovo závislá a ani jej posledné predvedenie nevedlo k jej výsluchu, už netrvala na osobnom výsluchu tejto svedkyne. Iné návrhy na vykonanie dokazovania navrhnuté neboli.

I. K výroku, ktorým bol obžalovaný uznaný vinným zo spáchania trestnej činnosti

Po opätovnom vyhodnotení dokazovania súd opakovane dospel k záveru, že obžalovaný je vinným zo spáchania prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zákona, pretože bolo nepochybne preukázané, že sa stal skutok tak, ako je popísaný v skutkovej vete odsudzujúceho rozsudku, tento skutok má vyššiu než nepatrnú závažnosť, spáchal ho obžalovaný a neboli zistené žiadne okolnosti vylučujúce protiprávnosť tohto činu. Obžalovaný teda vedome (a opakovane) maril výkon rozhodnutia súdu tým, že vykonával činnosť, na ktorú sa vzťahovalo rozhodnutie súdu o zákaze činnosti vedenia motorového vozidla. Vina obžalovaného je preukázaná jednak jeho výpoveďou, kde priznal, že viedol motorové vozidlo z ulice O. S. XX po ulicu O. XX v čase, keď mal uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá. Aj svedok Z. potvrdil, že obžalovaný viedol motorové vozidlo z ulice O. S. XX na jemu vtedy ešte neznáme miesto. V čase skutku mal obžalovaný Z. D. právoplatne uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá, pričom v evidenčnej karte vodiča je uvedené, že daný zákaz bol uložený rozhodnutím Okresného súdu Bratislava IV, sp. zn. 2T/115/2012 zo dňa 7.8.2012, právoplatný dňa 23.8.2012 v trvaní 6 rokov (72 mesiacov) a tento zákaz má trvať do 17.2.2021. Obrana obžalovaného spočívala v tom, že motorové vozidlo riadil iba preto, že spanikáril, keďže P. Z. napadli pred bytovkou dve osoby, pričom jedna z nich mala zbraň. Obžalovaný si preto presadol na miesto vodiča a z miesta odišiel aj napriek tomu, že si bol vedomý plynúceho zákazu vedenia

motorových vozidiel. Toto konanie nemožno subsumovať pod konanie v krajnej núdzi, nakoľko nespĺňa zákonné požiadavky. Úvodom je potrebné zvýrazniť, že fyzický útok bol namierený iba proti svedkovi P. Z. a nie proti obžalovanému. Po skončení útoku útočníci z miesta činu krokom obchádzali preč, teda nielenže už neútočili na poškodeného Z., ale ani nemienili útok smerovať proti obžalovanému. Svedok Z. uviedol, že po útoku ostal otrasený sedieť na zemi a pozerali sa s obžalovaným na seba, pričom obžalovaný naštartoval vozidlo a z miesta odišiel. Je evidentné, že svojím konaním (odjazdom z miesta útoku) obžalovaný neodvracal žiadne priamo hroziace nebezpečenstvo pre svoje zdravie. Útočiace osoby krokom odchádzali z miesta skutku, a teda žiadne nebezpečenstvo obžalovanému nehrozilo a už vôbec nemožno uvažovať o hrozbe priamej, akútnej. Konanie obžalovaného sa nejaví ako konanie v strachu, či nejakom prudkom rozrušení z obavy o svoj život a zdravie. V takom prípade by skôr zvolil iný spôsob okamžitého úniku, a to napríklad útek. Obžalovaný však nevedel zdôvodniť, prečo z miesta skutku neutiekol, ale radšej volil odjazd s vozidlom, ktoré mu navyše ani nepatrilo. Radšej si zvolil proces presadania si na miesto vodiča, naštartovanie vozidla a odjazd z miesta činu. Toto konanie súd pritom musel posudzovať aj v kontexte doterajšieho spôsobu života obžalovaného, ktorý už bol niekoľkokrát súdne aj priestupkovo trestaný za marenie výkonu úradného rozhodnutia, keď viedol motorové vozidlo bez riadneho oprávnenia. Súd je toho názoru, že ak by obžalovaný pociťoval skutočný strach z prežívanej situácie, tak by z vozidla vystúpil a utiekol by (a nie ho štartoval a s ním následne odchádzal) a urobil by tak najneskôr počas útoku na svedka Z. a nie až po tom, čo sa situácia upokojila. V neposlednom rade treba pripomenúť, že obžalovaný sa ani nezaujímal, či si poranenia P. Z. nevyžadujú prípadné lekárske ošetrenie. Obrana obžalovaného sa preto javí ako nepresvedčivá, navyše doterajšie konanie obžalovaného ju vyvracia, keďže obžalovaný preferuje vedenie motorového vozidla za každých okolností, aj bez náležitých dokladov a marenie zákazov činnosti mu nie je cudzie. Motívom obžalovaného teda nebola urgentná záchrana svojho života či zdravia, ale odňatie vozidla z dispozície P. Z., využijúc pritom situáciu po útoku na P. Z., keďže obžalovaný bol presvedčený o tom, že vozidlo si Z. aj tak neprávom prisvojil od C. A.. Preto konanie obžalovaného nemožno podriaďiť pod inštitút krajnej núdze. Rovnako nemožno konanie obžalovaného degradovať iba na nejaký skratový nevýznamný počin, keďže vzhľadom na spôsob vykonania činu, okolnosti za ktorých bol spáchaný, vedomý úmysel a jeho pohnútku, je závažnosť konania vyššia ako nepatrná, a teda je trestne sankcionovateľná.

II. K výroku o treste

Trestný zákon vo viacerých ustanoveniach upravuje otázku ukladania trestov, a to jednak pri zásadách ukladania trestov, jednak pri úprave jednotlivých druhov trestov. Základnými ustanoveniami, ktoré musí súd pri ukladaní trestu zohľadniť je účel trestu (§ 34 ods. 1 Tr. zák.) a vymedzenie okolností, na ktoré musí súd prihliadnuť pri určovaní druhu trestu a jeho výmery (§ 34 ods. 4 Tr. zák.). Účelom trestu je zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti (represívny prvok) a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život (prvok individuálnej prevencie) a súčasne iných odradí od páchania trestných činov (prvok generálnej prevencie), pričom trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou (§ 34 ods. 1 Tr.zák.). Pri určení druhu trestu a jeho výmery má súd prihliadnuť na jednej strane na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce a poľahčujúce okolnosti, na druhej strane na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, pričom trest by mal postihovať iba páchatel'a tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a blízke osoby (§ 34 ods. 3 a ods. 4 Tr. zák.).

Pri ukladaní trestu je potrebné v prvom rade vychádzať zo závažnosti spáchaného trestného činu, ktorá je určená trestnou sadzbou ustanovenou pri jednotlivých skutkových podstatách trestných činov. Trestný čin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods, 1 Tr. zákona je úmyselným trestným činom, za ktorý Trestný zákon v osobitnej časti ustanovuje trest odňatia slobody v rozsahu 0-2 roky, t. j. ide o prečin (§ 10 ods. 1 písm. b) Tr.zák.).

Prvostupňový súd ohľadom osoby obžalovaného zo spisu zistil, že obžalovaný je slobodný, aktuálne zamestnaný, doposiaľ bol 14 krát odsúdený, a to aj na nepodmienečné tresty odňatia slobody, dva krát bol priestupkovo postihnutý.

Pri rozhodovaní o uložení druhu trestu súd dospel k záveru, že s ohľadom na doterajšiu trestnú minulosť bude potrebné obžalovanému uložiť nepodmienečný trest odňatia slobody. Pri určovaní výmery trestu odňatia slobody, súd aplikoval jednu poľahčujúcu okolnosť, a to že sa ku skutku priznal (§ 36 písm. l) Tr. zákona) a jednu príťažujúcu okolnosť, teda že bol už za trestný čin odsúdený (§ 37

písm. h) Tr. zákona), následkom čoho súd aplikoval § 38 ods. 2 Trestného zákona, kedy zistil pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností v pomere 1:1, a teda trestná sadzba ostala nezmenená v rozsahu 0-2 roky. Vzhľadom na okolnosti prípadu, osobu páchatela a na naplnenie potrieb generálnej a individuálnej prevencie, ako aj s ohľadom na ochranu spoločnosti súd dospel k záveru, že je nutné uložiť nepodmienečný trest odňatia slobody, pretože iný druh trestu by bol evidentne bez akéhokoľvek efektu. Obžalovaný sa dlhodobo (prvýkrát bol odsúdený ešte v roku 2008) dostáva do konfliktu so zákonom a jedine obmedzenie jeho osobnej slobody v podobe nepodmienečného trestu odňatia slobody zabezpečí, aby sa doba, kedy neprichádza do stretu so zákonom, aspoň na určitý čas predĺžila. Nutnosť nepodmienečného trestu je podporená aj skutočnosťou, že naposledy vykonal trest odňatia slobody dňa 10.5.2019, pričom už 16.7.2019 sa dopustil aktuálne stíhanej trestnej činnosti. Súd obžalovanému uložil trest odňatia slobody v trvaní 7 mesiacov a 29 dní, čo je doba, ktorá je pokrytá trvaním doposiaľ vykonanej väzby, pretože dospel k záveru, že takáto dĺžka trestu je adekvátne spoločenskej nebezpečnosti stíhaného skutku a bude ňou naplnený aj účel trestu. Súd pritom zohľadnil aj skutočnosť, že obžalovaný už počas súdneho konania prezentoval snahu zmeniť svoj životný postoj, zamestnal sa, chcel si založiť rodinu a viesť riadny život. Aj zo strany rodičov obžalovaného súd evidoval vytvorenie vhodných podmienok pre návrat obžalovaného do normálneho života, keď mu poskytli ubytovanie a boli mu, počas väzobného stíhania, oporou pri postupnom zaradzovaní sa do bežného života.

Nakoľko bol obžalovaný v posledných desiatich rokoch pred spáchaním stíhaného skutku vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin, bol preto súdom zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

V súlade so zistením, že obžalovaný maril výkon úradného rozhodnutia vo vzťahu k vedeniu motorových vozidiel, toto marenie nebolo ojedinelé, ale ma recidivujúcu tendenciu, súd obžalovanému uložil aj trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel na dobu 24 mesiacov.

I. K výroku, ktorým bol obžalovaný oslobodený spod obžaloby

Súd obžalovaného oslobodil spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Bratislava IV zo dňa 8.10.2019, č. k. 1Pv 297/19/1104-38, pre skutok právne kvalifikovaný, ako prečin neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 217 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že dňa 17.07.2019 v čase o 00.15 hod. bez súhlasu majiteľky vozidla zn. I. XXXi J., EČV:I. XXX Q., C. A. W. A. - J., nar. X.X.XXXX a bez súhlasu užívateľa vozidla P. Z. trv. bytom G., F. B. S. s týmto vozidlom odišiel z ulice O. S. Č. XX v Bratislave do svojho bydliska na ulicu O. Č. XX K. I., pretože nebolo dokázané, že skutok je trestným činom.

Obžaloba bola postavená na skutočnosti, že majiteľkou motorového vozidla I. XXXi J., C.: I., bola S. I., priateľka P. Z., ktorá toto vozidlo zverila P. Z.Á. Predmetné motorové vozidlo viedol dňa 17.7.2019 z ulice O. S. XX K. I. na ulicu O. XX obžalovaný P. D., a to bez povolenia S. I., či P. Z.. Skutočnosť, že obžalovaný viedol motorové vozidlo bola nepochybne preukázaná a nakoľko tak urobil v čase zákazu činnosti, bol aj uznaný vinným za prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia. Otázka trestnej zodpovednosti za prečin neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla je nevyhnutne spojená s otázkou vlastníctva a držby, ktorú rieši Občiansky zákonník. Dokazovaním bolo preukázané, že sporné motorové vozidlo nadobudla na základe kúpnej zmluvy zo dňa 31.12.2018 kupujúca C. A. od predávajúceho Borisa Stopku, za kúpnu cenu 3.500,-eur. Zo správy KR PZ v Bratislave však vyplýva, že C. A. nebola nikdy v evidencii dopravného inšpektorátu evidovaná ako vlastníčka sporného motorového, keďže vozidlo vlastnil najprv predávajúci I. S. (od 6.12.2018 do 5.3.2019) a následne je v evidencii ako vlastníčka vozidla uvedená S. I. (od 5.3.2019). Je nutné zvýrazniť, že počas celého konania nebolo preukázané, na základe akej právnej skutočnosti sa mala S. I. stať vlastníčkou motorového vozidla. Ona sama svoje vlastníctvo pritom odvodzovala od kúpnej zmluvy zo dňa 31.12.2018, uzavretej medzi C. A. W. I. S., pričom je zrejmé, že S. I. nebola účastníčkou tejto kúpnej zmluvy, teda na jej základe ani nemohla nadobudnúť vlastnícke právo k motorovému vozidlu. Odpoveď na otázku, na základe akej právnej skutočnosti bola zapísaná S. I., v evidencii dopravného inšpektorátu, ako vlastníčka tohto vozidla, nebola ozrejmená ani zo správy KRPZ v Bratislave, keďže dopravný inšpektorát nedoručil súdu žiadnu zmluvu, či iný písomný právny úkon, z ktorého by vyplýval dôvod prevodu vlastníctva vozidla z I. S. na S. I., alebo prípadne z C. A. na S. I., pričom k tejto skutočnosti boli súdu doručené iba žiadosti o zmenu vykonania zápisu v osobe vlastníka motorového vozidla. Z nich však vyplýva, že pôvodne sa mala stať vlastníčkou C. A., avšak jej meno bolo preškrtnuté a bolo nahradené menom a údajmi S. I.. Je podozrivé, a teda nebolo preukázané, že by evidenčný zápis vlastníctva vozidla v evidencii dopravného

inšpektorátu korešpondoval s právnym stavom, keďže ako bolo uvedené vyššie, v prípravnom konaní, ani na hlavnom pojednávaní nebol označený a ani vykonaný žiaden dôkaz preukazujúci právne (nie evidenčné) vlastníctvo motorového vozidla S. I.. V zmysle § 133 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak sa hnutelná vec prevádza na základe zmluvy, nadobúda sa vlastníctvo prevzatím veci, ak nie je právnym predpisom ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak. Na základe uvedeného je zrejmé, že vlastníctvo k motorovému vozidlu I. XXXi J., EČV: I., nadobudla C. A., a to na základe kúpnej zmluvy zo dňa 31.12.2018. Pre nadobudnutie vlastníctva nemá evidencia na dopravnom inšpektoráte žiadne konštitutívne účinky a je iba evidenčného charakteru. Iný právny úkon, ktorý by potvrdzoval prevod vlastníctva na inú osobu, ako C. A. (kúpna či darovacia zmluva), neboli produkované. Samotná C. A. v prípravnom konaní vypovedala, že žiaden súhlas na prepis vozidla na dopravnom inšpektoráte nedala a P. Z. si vozidlo privlastnil. Táto výpoveď tak priamo vylučuje tvrdenie P. Z., ktorý tvrdil, že C. A. kúpila auto pre neho a že súhlasila, aby bolo vozidlo evidenčne prepísané na S. I.. To, že vozidlo patrí C. A., sa domnieval aj obžalovaný. S. I. tak nebola vlastníčkou vozidla, a teda nemohla vozidlo ani zveriť P. Z.. Tento navyše nemohol byť ani dobromyseľný v tom, že vozidlo oprávnené drží ako vlastné (prípadne ako patriace S. I.), resp. že jeho držba je oprávnená, pretože si bol vedomý toho, že vozidlo patrí výlučne C. A., ktorá sa síce o svoje vlastnícke právo nijak zvlášť nezaujímala (evidentne to má súvis aj s užívaním drog), ale to neznamená, že by jej malo z toho dôvodu vlastnícke právo zaniknúť, alebo že by malo prejsť na toho, kto vozidlo aktuálne (nedobromyseľne) používa. Verzia o vedomom darovaní auta P. Z., čo je ho družke, bola vylúčená výpoveďou C. A.. Analogicky tak P. Z. ani nemohol byť osobou, od ktorej by bolo potrebné žiadať súhlas na použitie motorového vozidla patriaceho C. A.. Jedinou oprávnenou vlastníčkou vozidla bola C. A., ktorá vo svojej výpovedi neuviedla nič, čo by naznačovalo, že by nesúhlasila s použitím vozidla obžalovaným. Nakoľko teda C. A., ako jediná oprávnená vlastníčka vozidla výslovne nezakázala viesť motorové vozidlo obžalovanému, resp. nemala k vedeniu vozidla obžalovaným žiadne výhrady, možno konštatovať, že konkludentne súhlasila aj s vedením motorového vozidla dňa 17.07.2019 z ulice Jána Stanislava č. 37 v Bratislave na ulicu Jamnického č. 16 v Bratislave. Obžalovaný síce viedol motorové vozidlo, tak ako bolo dokázané, ale nevedol ho neoprávnené, ergo viedol ho s konkludentným súhlasom oprávnenej osoby, a teda takýto skutok nie je trestným činom. To, že súd dospel k záveru, že vlastníčkou vozidla nebola S. I.Á. (aj napriek evidencii jej vlastníctva k vozidlu na KDI), vyplýva z toho, že vlastnícke právo S. I. je vzhľadom na preškrtnutie mena a priezviska C. A. na žiadosti o prepis vozidla, ako aj vzhľadom na absenciu preukázania právneho dôvodu nadobudnutia vozidla, sporné a pochybné. So záznamom v policajnej evidencii zákon nespája obligačnoprávne následky (účinnosť zmluvy o prevode vlastníckeho práva k huteľnej veci - motorovému vozidlu). Účinky zmluvy nastávajú už prevzatím veci. Vlastníctvo teda nie je viazané na evidenčný zápis, a teda ani (faktický) zápis v evidencii nemusí byť súladný s právnym stavom, k čomu došlo aj v tomto prípade, keď vlastníčkou vozidla (po zaplatení ceny a prevzatí vozidla) sa stala C. A., ale v policajnej evidencii bola ako vlastníčka evidovaná S. I., ktorá titul jeho nadobudnutia nielenže neosvedčila, ale nebola splnená ani podmienka reálneho odovzdania predmetu kúpy, ako druhej esenciálnej časti prevodu vlastníctva k huteľnej veci. V neposlednom rade je nutné uviesť, že P. Z.Á. a jeho spochybená právna ochrana, titulom pravdepodobného prisvojenia si vozidla (C. A. nedala súhlas na prepis vozidla), je na vznik a jednoznačné určenie trestnoprávnej zodpovednosti obžalovaného za prečin neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 217 ods. 1, ods. 2 písm. c) Tr. zákona, nedostatočná a neurčitá. Súčasne je dôvodné sa domnievať, že výkon práv P. Z. k tomuto vozidlu bez právneho dôvodu zasahoval do práv a oprávnených záujmov C. A. a bol navyše aj v rozpore s dobrými mravmi. Nakoľko teda nebolo jednoznačne preukázané, že obžalovaný používal motorové vozidlo bez výslovného súhlasu vlastníčky vozidla C. A., nebolo preto možné ani konanie obžalovaného v tomto skutku charakterizovať ako trestný čin, a preto bol spod obžaloby, vo vzťahu k prečinu neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 217 ods. 1, ods. 2 písm. c) Tr. zákona, oslobodený.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia na Krajský súd v Bratislave prostredníctvom tunajšieho súdu.

Právo podať odvolanie neprináleží tomu, kto sa tohto práva už výslovne vzdal. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Odvolanie môže podať prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku a to v neprospech i v prospech obžalovaného.

Odvolanie môže podať obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka.

Odvolanie môžu podať v prospech obžalovaného okrem obžalovaného a prokurátora i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa týka obžalovaného). Prokurátor môže tak urobiť i proti vôli obžalovaného.

Odvolanie môže podať zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môže i proti vôli obžalovaného za neho v jeho prospech odvolanie podať aj jeho zákonný zástupca alebo jeho obhajca.

Odvolanie môže podať štátny orgán starostlivosti o deti a mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa týka mladistvého obžalovaného, a to len v jeho prospech, a to aj proti jeho vôli.

Odvolanie môže podať poškodený, ktorý si uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu.

Odvolanie môže podať zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci. Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.